

LIST PASTERSKI BISKUPA OPOLSKIEGO NA POCZĄTEK ROKU KOŚCIELNEGO

Wierzę w Kościół Chrystusowy

Drodzy Diecezjanie,

wczoraj zakończyliśmy kolejny rok kościelny w naszym życiu, szczególny dla nas nie tylko z racji obchodów Złotego Jubileuszu diecezji opolskiej. Od początku byliśmy świadomi potrzeby zaangażowania się w ogłoszony przez papieża Franciszka synod. Nikt jednak nie był w stanie przewidzieć napaści Rosji na Ukrainę. Zareagowaliśmy spontanicznie z wielką wrażliwością serca, zanosząc do Boga żarliwą modlitwę o pokój i ustanie wojny, okazując konkretne wsparcie i pomoc tym, którzy pozostali na Ukrainie, otwierając swe domy i mieszkania dla uchodźców. Bardzo dziękuję wszystkim duszpasterzom i wiernym za tę posługę miłości. Dobrze, że wielu jest dalej zaangażowanych w to dzieło, na czele z pracownikami i wolontariuszami *Caritas* Diecezji Opolskiej. Sytuacja narodu ukraińskiego jest, niestety, dalej wyjątkowo trudna. W miarę możliwości chciemy więc wziąć udział w realizacji projektu „Rodzina Rodzinie”, który organizuje *Caritas* Polska. W tym celu wystarczy skontaktować się z centralą naszej *Caritas* w Opolu.

Sytuacja energetyczna, drożyzna i rosnąca inflacja, a przez to tegoroczna zima, są również wyzwaniem dla nas wszystkich, by nie zostawić nikogo bez ogrzanego miejsca i środków do życia. W tej perspektywie słowa św. Pawła „Rozumieście chwilę obecną” nabierają nowego znaczenia. Zwracam się zwłaszcza do wolontariuszy Parafialnych Zespołów *Caritas* o rozeznanie sytuacji i podjęcie z duszpasterzami koniecznych działań. Apel Jezusa: „czuwajcie i bądźcie gotowi” niech nas zmotywuje do niesienia pomocy, zwłaszcza tym, którzy są w największej potrzebie egzystencjalnej. Realizujmy to dzieło z dziećmi i młodzieżą.

1. W nawiązaniu do Złotego Jubileuszu

W minioną niedzielę zakończyliśmy obchody 50. rocznicy powstania diecezji opolskiej. Przez cały ten czas cieszyliśmy się szczególnym błogosławieństwem Bożym. Boska Opatrzność sprawiła, że dzięki beatyfikacji dziesięciu Męczenniczek ze Zgro-

madzenia Sióstr św. Elżbiety zyskaliśmy nowe orędowniczki u Boga. Nasz Kościół wzbogacił się o ognisko wieczystej adoracji w Opolu. W Dylakach powstał i funkcjonuje drugi Dom Nadziei. Wielkim darem jest nominacja biskupia ks. Waldemara Musioła. Powstał też piękny film o diecezji i kilka drukowanych opracowań związanych z Jubileuszem.

Wszystko, w czym mogliśmy brać udział, było owocem zaangażowania bardzo wielu ludzi i wielu podmiotów zbiorowych. Ponieważ nie sposób każdego z osobna wymienić, dlatego z całego serca ogólnie dziękuję wszystkim organizatorom, twórcom określonych dzieł i wydarzeń. Dziękuję Wam, którzy braliście udział w różnych formach obchodów Jubileuszu, którzy przybywaliście wspólnie w ramach dekanalnego pielgrzymowania do katedry, a jesienią do kościoła seminaryjno-akademickiego. Dziękuję za ofiary przekazane na diecezjalne dzieła, w tym na katedrę, za wszelkie wsparcie duchowe i bogactwo modlitwy, którą otaczaliście naszą diecezję. I proszę Was, czyńcie to nadal. Módlmy się stale, szczególnie gorliwie o wiarę w sercach młodego pokolenia i o powołania. Waszej modlitwie polecam też parafię katedralną. Dość niespodziewanie katedra stała się naszym wielkim wyzwaniem. Pod dotychczasową posadzką, zdjętą celem nałożenia nowej, odkryto dobrze zachowaną przyziemną część XIII-wiecznej świątyni późnoromańskiej. Nie wiadomo, jak długo potrwać prace archeologiczne. Póki co, parafia nie ma czynnej świątyni, a diecezja katedry.

Najtrudniejsze zadanie na przyszłość dotyczy jednak tego, co duchowe. Mam na myśli deficyt rozwoju duchowego w nas i związane z tym następstwa. Stajemy wobec wielkiego wyzwania odbudowania żywej wiary w naszych rodzinach, a także zdynamizowania życia naszych wspólnot parafialnych. Światło na drogę otrzymaliśmy z Bożego Ducha, którego prowadzenia doświadczyliśmy w różnej formie w świętowaniu Złotego Jubileuszu. Towarzyszyło nam hasło wyrosłe z kontemplacji Chrystusa Ukrzyżowanego: skoro „do końca nas umiłował” (J 13,1), a Jego miłość jest potężniejsza niż śmierć, to trzeba być z Nim, żyć **bliżej Boga-Człowieka**. Otrzymaliśmy też drugą odpowiedź, którą papież Franciszek wyraził w określeniu kierunku dzieła odnowy Kościoła: **Ku Kościołowi synodalnemu**. To dwa podstawowe zadania dla nas na kolejne dziesięciolecia i na już, aby nasz Kościół zachował swoją żywotność i młodość. Dlatego niech będą w nas stale żywe dwa dążenia: do zjednoczenia z Bogiem przez modlitwę i pokutę i dążenie do nieba razem, we wspólnocie wierzących.

2. Nowy rok duszpasterski

Dziś rozpoczynamy nowy rok kościelny, który Kościół w Polsce będzie przeżywał pod hasłem: *Wierzę w Kościół Chrystusowy*. Takie ukierunkowanie całorocznego programu formacji duchowej wyrosło z analizy trudnej sytuacji Kościoła w naszym kraju. Wielu ma coraz większy dystans do Kościoła, wielu nie wierzy Kościołowi, żyje wbrew jego nauczaniu, a pierwszą przyczyną jest ogromne niezrozumienie Kościoła, płytkie widzenie jego istoty i misji. Ma też miejsce coraz większe nastawianie na Kościół i jego funkcjonowanie w świecie, co domaga się pozytywnej apologii, a nade wszystko rozwijania we wspólnocie wiernych rzetelnego przekazu prawdy o Kościele. Bez tego nie sposób podjąć i realizować koniecznego dziś dzieła gruntownej odnowy Kościoła.

Trzyletni synod o synodalności, który wkroczył już w etap kontynentalny, stanowi wielki impuls i może się okazać wielką pomocą w podjęciu tego dzieła. Chodzi o wdrożenie w życie soborowej myśli o Kościele, jako otwartej i służebnej wspólnocie ludu Bożego, a w związku z tym, o dokonanie koniecznej przemiany mentalnej we wspólnocie wiernych, że między nami nie może być podziału na „My” i „Wy”, ponieważ jesteśmy jedną rodziną dzieci Bożych. Wszyscy stanowimy Kościół i razem kroczymy do domu Ojca, wspólnie podążając za Jezusem, prowadzeni światłem i mocą Ducha Świętego. Dlatego każdy powinien czuć odpowiedzialność za Kościół i brać czynny udział w Jego życiu i misji na rzecz zbawienia człowieka. Nie mogą nam być obojętni ani ci, którzy jeszcze Pana nie znaleźli, ani ci, którzy odeszli i nie wrócili. W ramach podjętych warsztatów synodalnych niektórzy z nas obudzili w sobie tę świadomość bycia Kościołem i poczucie odpowiedzialności za Kościół. To pierwszy krok ku odnowie Kościoła, za który należy dziękować Duchowi Świętemu.

W kontynuowaniu dzieła szczególnie ważne jest poznanie i zgłębienie prawdy o Kościele. Trzeba przypomnieć i wyjaśnić treści wiary w Kościół i zobowiązania dotyczące Kościoła, które uznajemy w naszym *Credo*. Chodzi o to, by prawdziwie i dojrzałe miłować Chrystusowy Kościół, pomimo wielu trudnych spraw w jego życiu i funkcjonowaniu.

Właśnie temu ma służyć tegoroczny program duszpasterski. Trzeba na nowo zobaczyć, że **Kościół zasługuje na to, by w niego wierzone**. Jest bowiem wielkim

dziełem Bożym, które Pan Bóg stale buduje przez jednoczenie nas z Chrystusem mocą swego Ducha, a dokonuje tego dla naszego ocalenia i rozwoju naszej duszy. Kościół Chrystusowy stanowi „przybytek Boga z ludźmi” (Ap 21,3), a to oznacza, że jest w nim stale obecny Bóg. Dlatego wierzyć w Kościół, znaczy wierzyć w obecność Boga pośród nas, żyć Jego bliskością i miłością. **Kościół zasługuje też na to, aby mu wierzyć.** Przecież Chrystus jest jego Panem, a Duch Święty gwarantuje jego nieomyślność w wierzeniu. Czerpie więc z autorytetu Boga i naucza w Jego imieniu, przekazując to, co Bóg objawił. Ponadto, **Kościół domaga się wiary**, ponieważ mając swe źródło w Bogu i stanowiąc złożoną rzeczywistość Bosko-ludzką, będzie zawsze dla nas tajemnicą, której rozum nie jest w stanie do końca poznać ani wyrazić. Stąd potrzeba spojrzenia „oczami wiary”. Wystarczy zapytać, jak to się dzieje, że Kościół, który wyznajemy jako jeden, święty, powszechny i apostołski, jest zarazem podzielony, jest w nim wiele grzechu, bywa zamknięty i zagubiony w świecie. Odpowiedzi nie znajdziemy bez światła wiary, bez przyjęcia z wiarą tego, co Bóg o Kościele objawił. I jeszcze jedno. **Kościół jest też wart wiary**, dlatego że oferuje nam zbawienie, którego źródłem jest Chrystus. Oznacza wspólnotę ludzi już w doczesności obdarowanych udziałem w życiu Bożym, którzy mogą to życie rozwijać i są wówczas na drodze do nieba!

Niestety, większość z nas słabo zna elementarz prawdy o Kościele, a to sprawia, że go nie rozumiemy, z nim się nie utożsamiamy, nie stajemy w Jego obronie, nie czujemy się odpowiedzialni za jego funkcjonowanie i rozwój, a nawet coraz gorzej korzystamy z wielkiego potencjału tego wszystkiego, co w nim Boże i święte.

Drodzy Diecezjanie, zwracam się więc do Was wszystkich z wielkim apelem o podjęcie trudu odkrywania i poznawania wartości i piękna bogatej rzeczywistości Kościoła, w której każdy z nas ma udział od dnia chrztu. Duszpasterze otrzymali zestaw przygotowanych materiałów do wykorzystania w liturgii, podczas nabożeństw i w katechezie. Zdecydowanie więcej treści o Kościele będzie w naszych mediach. Jest też przygotowana na każdą niedzielę szczególna oferta *materiałów dla rodzin*, byście sami w kręgu domowego ogniska mogli odkrywać kolejne elementy prawdy o Kościele. Oferta ta będzie dostępna na stronie internetowej naszej diecezji; można ją też pobrać i zamieścić na stronie parafialnej, w gazetce. Znajdziecie w niej podpowiedzi, jak rozwijać życie Kościoła w rodzinie i w parafii. Ważne

jednak, abyśmy wszyscy chcieli się zainteresować prawdą o Kościele. Byłoby wspaniale, gdyby w parafiach zorganizowano katechezę na ten temat dla wszystkich i w formie warsztatowej dla zainteresowanych grup. Trzeba bowiem świadomie i odpowiedzialnie wyznawać wiarę w Kościół i nim żyć, gdyż stanowi na ziemi Boży Dom dla nas i jest naszą Bramą do nieba!

Kończąc list, zwracam się do Was wszystkich z prośbą, byście w tych dniach otoczyli szczególną opieką modlitewną ks. Waldemara Musioła, którego papież Franciszek mianował biskupem pomocniczym w naszej diecezji. Obecnie Nominat przebywa na rekolekcjach, aby jak najgodniej przyjąć święcenia biskupie, które zostaną mu udzielone w naszym kościele seminaryjno-akademickim w Opolu, 10 grudnia br., o godzinie 11.00. Liturgia będzie transmitowana przez nasze diecezjalne radio DOXA. Wraz z Biskupem Nominatem wszystkich jednak zapraszam do Opolu, szczególnie kapłanów i członków Bractwa św. Józefa. I proszę Was, módlcie się wiele za całe nasze prezbiterium Kościoła Opolskiego. Na owocne przeżycie Adwentu udzielam wszystkim pasterskiego błogosławieństwa.

Wasz Biskup
+ Andrzej Czaja
† Andrzej Czaja

Opole, 21 listopada 2022 r.

Niniejszy List należy odczytać podczas wszystkich Mszy św. w I Niedzielę Adwentu 27 listopada br.